

หัวข้อและบทสรุปอย่างเป็นทางการ

จัดเตรียมโดยอัยการสูงสุด

- ขยายเวลาออกไปอีก 12 ปีสำหรับการเพิ่มภาษีรายได้บุคคลชั่วคราวที่ออกเป็นกฎหมายในปี 2012 สำหรับผู้มีรายได้มากกว่า 250,000 เหรียญสหรัฐ (สำหรับผู้ยื่นเดี่ยว มากกว่า 500,000 เหรียญสหรัฐ สำหรับผู้ยื่นร่วม มากกว่า 340,000 เหรียญสหรัฐ สำหรับประเภทหัวหน้าครัวเรือน)
- จัดสรรรายได้ภาษีเหล่านี้ 89% ให้กับโรงเรียนระดับ K-12 และ 11% ให้กับวิทยาลัยชุมชนของแคลิฟอร์เนีย
- จัดสรรเงินมากถึง 2 พันล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปีในบางปีสำหรับโปรแกรมดูแลสุขภาพ
- ห้ามนำรายได้ด้านการศึกษาไปใช้เป็นการบริหารจัดการ แต่ให้เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการโรงเรียนท้องถิ่นในการตัดสินใจโดยเปิดเผยในที่ประชุม และภายใต้การตรวจสอบประจำปี ว่าจะมีหรือนำรายได้ไปใช้จ่ายอย่างไร

สหรัฐ ต่อปี (ในค่าเงินเหรียญสหรัฐ ในปัจจุบัน) จากปี 2019 ถึง 2030 โดยทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจและตลาดหุ้น

- เพิ่มกองทุนสำหรับโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนโดยประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้จากร่างกฎหมายนี้
- เพิ่มกองทุนสำหรับบริการดูแลสุขภาพสำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อยในจำนวนตั้งแต่ 0 ถึง 2 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและการประมาณการที่สร้างขึ้นโดยที่ปรึกษาด้านงบประมาณหลักของผู้ว่าการรัฐ
- เพิ่มกองทุนสำรองงบประมาณ และการชำระหนี้จาก 60 ล้านเหรียญสหรัฐ ถึงประมาณ 1.5 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี (ในค่าเงินเหรียญสหรัฐ ในปัจจุบัน) ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับตลาดหุ้นเป็นหลัก

บทสรุปของนักวิเคราะห์กฎหมายในการประมาณการผลกระทบด้านงบประมาณสุทธิของรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น

- เพิ่มรายได้ของรัฐระหว่าง 4 พันล้านเหรียญสหรัฐ ถึง 9 พันล้านเหรียญ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ภูมิหลัง

งบประมาณของรัฐ

เกินกว่าครึ่งของงบประมาณของรัฐถูกใช้ไปกับการศึกษา รัฐได้เก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากบุคคลและธุรกิจ และใช้ภาษีอากรเหล่านี้ไปเพื่อเก็บเป็นกองทุนให้โครงการต่างๆ ในงบประมาณของรัฐ ในปีนี้ รัฐวางแผนจะใช้เงินประมาณ \$122 พันล้านจากกองทุนทั่วไป ซึ่งเป็นบัญชีหลักที่ดำเนินการอยู่ ดังที่ปรากฏในภาพ 1 เกินกว่าครึ่งของค่าใช้จ่ายนี้เป็นไปเพื่อโรงเรียนต่างๆ ใน K-12 วิทยาลัยชุมชน และมหาวิทยาลัยของรัฐ ค่าใช้จ่ายอีกประมาณหนึ่งในสี่เป็นไปเพื่อการสาธารณสุข ซึ่งโครงการที่ใหญ่ที่สุดคือโครงการ Medi-Cal ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่แสดงในรูปแบบตัวเลขสำหรับ "โครงการอื่นๆ" เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเรือนจำ โครงการทัศนทัศน์ และศาลชั้นต่างๆ

ภาษี

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นเม็ดเงินส่วนมากในกองทุนรวม กองทุนรวมของรัฐได้รับการสนับสนุนเบื้องต้นจากภาษีสามประเภท : ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีการขาย และภาษีเงินได้นิติบุคคล (เราอ้างอิงถึงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยย่อว่า "ภาษีเงินได้" ในบทวิเคราะห์นี้) ภาษีเงินได้มีความสำคัญสูงสุดต่องบประมาณของรัฐ เนื่องจากเป็นรายได้เกือบสองในสามของกองทุนรวมทั้งหมด ภาษีนี้อาจครอบคลุม

ถึงรูปแบบรายได้เกือบทั้งหมด—เช่น เงินเดือน ค่าแรง ดอกเบี้ย และกำไรที่ได้จากการขายหุ้นหรืออสังหาริมทรัพย์อื่น ประกอบด้วยอัตราภาษี "ส่วนเพิ่ม" จำนวนหนึ่ง ซึ่งสูงเท่ากับเงินได้ที่ต้องเสียภาษี หรือ "เงินได้สุทธิ" เพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น ในปี 2011 ภาษีจากรายได้สุทธิของคู่สมรสเป็น 1 เปอร์เซ็นต์ในจำนวนเงิน \$14,632 แรก แต่เป็น 9.3 เปอร์เซ็นต์ของรายได้สุทธิตั้งแต่ \$96,058

ข้อเสนอ 30 : ข้อเสนอ 30 ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้มีสิทธิลงคะแนนในเดือนพฤศจิกายน 2012 ได้เพิ่มอัตราภาษีสำหรับผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง ดังที่แสดงในภาพ 2 ผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงจ่ายภาษีเพิ่ม 1 เปอร์เซ็นต์ 2 เปอร์เซ็นต์ หรือ 3 เปอร์เซ็นต์จากส่วนรายได้ ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของพวกเขา อัตราที่สูงขึ้นนี้จะส่งผลไปจนกระทั่งปี 2018 งบประมาณของรัฐในปีนี้จะเห็นว่าการเพิ่มภาษีเงินได้ในข้อเสนอ 30 จะเพิ่มงบประมาณได้ราว \$7 พันล้าน ข้อเสนอ 30 ยังเพิ่มอัตราภาษีการขายประมาณหนึ่งในสี่เปอร์เซ็นต์จากปี 2013 ถึง 2016

การศึกษา

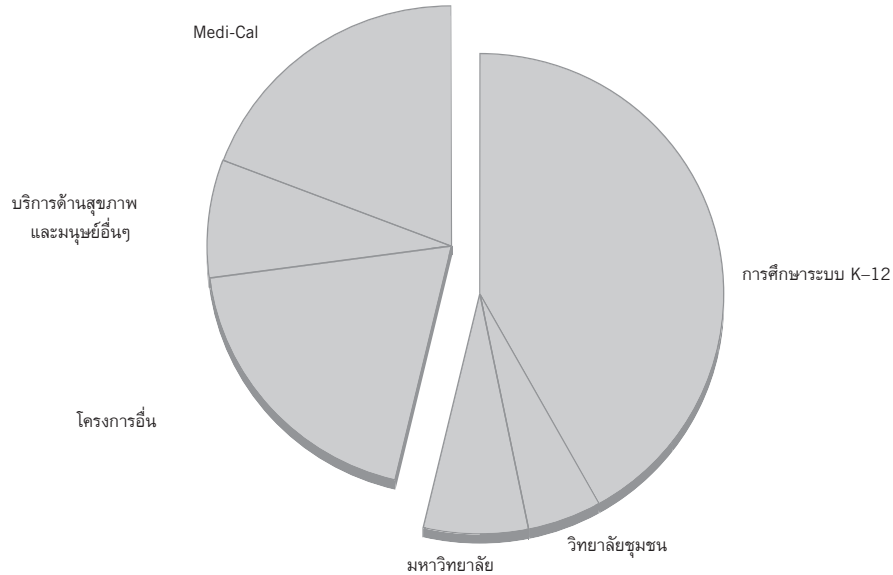
ค่าใช้จ่ายจำเป็นรายปีด้านการศึกษา รัฐธรรมนูญบังคับให้รัฐจ่ายเงินต่ำสำหรับโรงเรียน K-12 และวิทยาลัยชุมชนในแต่ละปี การ "รับรองจ่ายขั้นต่ำ" นี้เติบโตขึ้นในแต่ละปีโดยมีพื้นฐานมาจากการเติบโตของรายได้จากการเก็บภาษีของรัฐ เศรษฐกิจ และอัตราการเข้าเรียนของนักเรียน ในปีนี้ กองทุนรวมของรัฐจะจัดสรรเงินกว่า \$50 พันล้าน

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

รูปที่ 1
การศึกษาใช้เงินเกินครึ่งของงบประมาณรัฐ \$122 พันล้าน

2016–17 กองทุนทั่วไป

สำหรับการรับรองจ่ายขั้นต่ำ ภาษีบำรุงท้องที่ที่รวมอยู่ในการรับรองจ่ายขั้นต่ำด้วย

Medi-Cal

ช่วยผู้มีรายได้น้อยใน California โครงการ Medi-Cal จัดสรรบริการด้านสุขภาพแก่ผู้มีรายได้น้อย บริการเหล่านี้รวมถึงการรักษาเบื้องต้น การใช้ห้องฉุกเฉิน การผ่าตัด และการจ่ายยา โครงการนี้ช่วยประชากรมากกว่า 13 ล้านคนใน California— ประมาณหนึ่งในสามของประชากรทั้งหมด ในปีนี้ รัฐจะใช้จ่ายประมาณ \$23 พันล้านจากกองทุนรวมในโครงการ Medi-Cal นอกจากนั้น โครงการนี้พึ่งพาเงินทุนจากดอกเบี้ยนโยบายเป็นอย่างมาก และได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนของรัฐอื่นๆ

การสำรองเงินทุนและการจ่ายหนี้

เงินสำรองแบบ "ช่วงเวลาชดเชย (Rainy-Day)" รัฐบาลใช้เงินสำรองเพื่อเก็บเงินในตอนที่เศรษฐกิจดี เมื่อเศรษฐกิจแย่ลงและรายได้ลดลง รัฐบาลใช้เงินที่พวกเขาได้เก็บออมไว้เพื่อลดจำนวนเงินของการ

ตัดการใช้จ่ายลง เพิ่มภาษีขึ้น และกระทำการอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อสร้างสมดุลให้กับงบประมาณของพวกเขา

รัฐธรรมนูญบังคับการใช้การจ่ายหนี้และการสำรองเงินทุนขั้นต่ำ รัฐธรรมนูญบังคับให้รัฐเก็บเงินสำรองแบบช่วงเวลาชดเชยขั้นต่ำในแต่ละปี และจ่ายขั้นต่ำในแต่ละปีเพื่อบรรเทาหนี้ของรัฐได้เร็วขึ้น จำนวนเงินรายปีที่จ่ายเพื่อใช้หนี้และสำรองเงินทุน เบื้องต้นขึ้นอยู่กับรายได้จากภาษีของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายได้จากกำไรต่างๆ—เงินซึ่งบุคคลได้มาเมื่อขายหุ้นหรือสังหาริมทรัพย์อื่น—เป็นปัจจัยสำคัญในการประมาณว่ารัฐต้องใช้จ่ายเงินเท่าใดเพื่อจุดประสงค์เหล่านี้

ร่างกฎหมาย

มาตรการนี้ (1) เพิ่มระยะเวลา 12 ปีสำหรับอัตราภาษีเงินได้เพิ่มเติมที่กำหนดโดยข้อเสนอดังกล่าว และ (2) สร้างสูตรสำหรับจัดสรรเงินทุนเพิ่มเติมให้แก่โครงการ Medi-Cal ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2018–19 ถึง 2030–31

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

รูปที่ 2

อัตราภาษีเงินได้ตามข้อเสนอ 30^a

เงินได้พึงประเมิน ของผู้ยื่นภาษีผู้เดียว ^b	เงินได้พึงประเมิน ของผู้ยื่นภาษีร่วม ^c	อัตราภาษีสุทธิ		
		อัตราพื้นฐาน	ข้อเสนอ 30 เพิ่ม	อัตรารวม
0 ถึง 8,000	0 ถึง 16,000	1.0%	—	1.0%
8,000 ถึง 19,000	16,000 ถึง 37,000	2.0	—	2.0
19,000 ถึง 29,000	37,000 ถึง 59,000	4.0	—	4.0
29,000 ถึง 41,000	59,000 ถึง 82,000	6.0	—	6.0
41,000 ถึง 52,000	82,000 ถึง 103,000	8.0	—	8.0
52,000 ถึง 263,000	103,000 ถึง 526,000	9.3	—	9.3
263,000 ถึง 316,000	526,000 ถึง 632,000	9.3	1.0%	10.3
316,000 ถึง 526,000	632,000 ถึง 1,053,000	9.3	2.0	11.3
มากกว่า 526,000	มากกว่า 1,053,000	9.3	3.0	12.3

^a ช่วงเงินได้ที่แสดงขึ้นต้นพิเศษให้ใกล้เคียงหลักพันเหรียญสหรัฐที่สุด ช่วงเงินได้นี้มีผลบังคับใช้สำหรับปี 2015 และจะปรับเปลี่ยนตามอัตราเงินเฟ้อในอนาคต

^b ผู้ยื่นภาษีผู้เดียวรวมถึงบุคคลที่สมรสหรือจดทะเบียนคู่ชีวิต (RDPs) ซึ่งยื่นภาษีแยกกัน

^c ผู้ยื่นภาษีร่วมรวมถึงคู่สมรสและคู่ชีวิตที่ร่วมยื่นภาษีเช่นเดียวกับผู้เป็นม่ายที่มีบุตรซึ่งยังต้องอุปการะ

หมายเหตุ : ช่วงเงินได้สำหรับผู้ยื่นภาษีที่เป็นหัวหน้าครอบครัวไม่ได้กำหนดไว้ในรายการ แต่ผู้ยื่นภาษีที่มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ \$357,981 หรือมากกว่า (ในปี 2015) อยู่ในกำหนดภาษีสุทธิร้อยละ 10.3, 11.3 หรือ 12.3 ตามข้อเสนอ 30 อัตราภาษีที่กำหนดไว้ข้างต้นไม่รวมถึงอัตราภาษีสุขภาพจิตร้อยละ 1 สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เกิน \$1 ล้าน

ภาษี

ภาษีเงินได้จะเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง ข้อเสนอ 55 ยืดระยะเวลาจาก 2019 ถึง 2030 ที่ข้อเสนอ 30 การเพิ่มภาษีเงินได้แสดงไว้ในภาพ 2 ซึ่งเพิ่มผลกระทบในหมู่ผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการนี้ส่งผลกระทบต่อประมาณ 1.5 เปอร์เซ็นต์ของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงสุด

จำนวนของภาษีที่เพิ่มขึ้นขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิ จำนวนของภาษีที่เพิ่มขึ้นและจ่ายโดยผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงจะขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิของพวกเขา ตัวอย่างเช่น หากมาตรการนี้ผ่าน คนโสดที่มีเงินได้สุทธิ \$300,000 ต้องจ่ายเพิ่ม 1 เปอร์เซ็นต์จากรายได้ระหว่าง \$263,000 และ \$300,000 จะทำให้คนคนนั้นต้องจ่ายภาษีเพิ่ม \$370 คู่สมรสที่จ่ายภาษีร่วมเป็นเงินได้สุทธิ \$2,000,000 จะพบว่าภาษีของพวกเขาเพิ่มขึ้นภายใต้มาตรการนี้เช่นกัน โดยเจาะจงแล้ว คู่สมรสคู่นี้จะต้องจ่ายอีก 1 เปอร์เซ็นต์สำหรับรายได้ระหว่าง \$526,000 และ \$632,000 และเพิ่มอีก 2 เปอร์เซ็นต์สำหรับรายได้ระหว่าง \$632,000 และ \$1,053,000 และอีก 3 เปอร์เซ็นต์สำหรับรายได้ระหว่าง \$1,053,000 และ \$2,000,000 จะทำให้คู่สมรสคู่นี้ต้องจ่ายภาษีเพิ่ม \$37,890 (ตัวอย่างเหล่านี้อาจมีความแตกต่างบางประการในปี 2019 เนื่องจากจะมีการปรับฐานภาษีทุกปีเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อ)

ไม่ได้ยืดระยะเวลาเพิ่มภาษีการขาย ข้อเสนอ 55 ไม่ได้ยืดระยะเวลาเพิ่มภาษีการขายหนึ่งส่วนสี่ที่ผู้มีสิทธิออกเสียงยอมรับในข้อเสนอ 30

อีกนัยหนึ่งคือ ไม่ว่าผู้มีสิทธิออกเสียงให้มาตรการนี้ผ่านหรือไม่ การเพิ่มภาษีการขายในข้อเสนอ 30 จะหมดอายุสิ้นปี 2016

Medi-Cal

สร้างสูตรสำหรับ Medi-Cal ข้อเสนอ 55 รวมถึงสูตรงบประมาณของรัฐใหม่เพื่อจัดสรรเงินทุนเพิ่มเติมให้โครงการ Medi-Cal มาตรการนี้บังคับให้อำนาจการกองคลัง ซึ่งเป็นที่ปรึกษาด้านการเงินหลักของรัฐบาล กำหนดในแต่ละปีตั้งแต่ 2018–19 ถึง 2030–31 ไม่ว่ารายได้กองทุนรวมจะเกิน (1) ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และ (2) ค่าใช้จ่ายโครงการของรัฐบาล ณ วันที่ 1 มกราคม 2016 ในกรณีที่รายได้เกินรายจ่าย 50 เปอร์เซ็นต์ของส่วนที่เกินมา (สูงสุดถึง \$2 พันล้าน) จะถูกจัดสรรให้ Medi-Cal. (การจัดสรรเพิ่มเติมอาจถูกลดไปบ้างในปีที่ขาดสภาพคล่อง) มาตรการนี้กล่าวว่าเงินสำหรับโครงการ Medi-Cal เหล่านี้จะไม่แทนที่การสนับสนุนจากกองทุนรวมที่มีอยู่ก่อนในโครงการ

ผลของงบประมาณ

ภาพ 3 สรุปผลกระทบด้านงบประมาณของข้อเสนอ 55 รายรับที่เพิ่มขึ้นของมาตรการนี้จะใช้เพื่อโรงเรียน K–12 และวิทยาลัยชุมชน การสาธารณสุขสำหรับผู้มีรายได้น้อย การสำรองเงินทุนและการจ่ายหนี้ หลังจากตอบสนองความต้องการของรัฐธรรมนูญแล้ว เงินที่เหลือ ถ้ามี จะมียู่อเพื่อจุดประสงค์การใช้งบประมาณของรัฐใดๆ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

ภาษี

รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการคะแนนจะขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจและตลาดหุ้น จำนวนที่แน่นอนของรายรับของรัฐที่เพิ่มขึ้นโดยข้อเสนอ 55 จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการและยากที่จะทำนาย ส่วนแบ่งใหญ่จากรายรับของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงมาจากผลกำไร รายได้เหล่านี้ขึ้นอยู่กับตลาดหุ้นในอนาคตและมูลค่าของสินทรัพย์อื่นๆ ซึ่งยากที่จะทำนาย นอกจากนี้ รายรับของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงจะผันแปรไปกับเศรษฐกิจ ดังนั้น ในกรณีที่เศรษฐกิจไม่ดีและตลาดหุ้นซบเซา มาตรการนี้จะเพิ่มรายได้ประมาณ \$4 พันล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อ

สมมติฐานนั้นสมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม ประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้ที่เพิ่มขึ้นโดยข้อเสนอ 55 จะไปยังโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน

Medi-Cal

อาจเพิ่มการระดมทุน Medi-Cal สูตรสำหรับเพิ่มการระดมทุนให้ Medi-Cal จะต้องการให้ผู้ว่าการกองคลังประเมินราคารายได้และรายจ่ายรายปี ดังที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ รายได้จากกองทุนรวมนั้นยากจะทำนาย เช่นเดียวกัน เพื่อจะทำให้มีการประมาณรายจ่ายที่ถูกกำหนดด้วยมาตรการนี้ ผู้ว่าการกองคลังอาจต้องใช้สมมติฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายในโครงการ ณ วันที่ 1 มกราคม 2016 ซึ่งอาจ

เปลี่ยนไปตามระยะเวลา เงินทุนเพิ่มเติมของ Medi-Cal ภายใต้มาตรการนี้จะขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจและการประมาณของผู้ว่าการกองคลัง จำนวนของเงินทุนเพิ่มเติม Medi-Cal ใดๆ ภายใต้มาตรการนี้สามารถเปลี่ยนแปลงอย่างมากในแต่ละปี ตั้งแต่ \$0 ถึง \$2 พันล้าน

การสำรองเงินทุนและการจ่ายหนี้

เพิ่มการสำรองเงินทุนและการจ่ายหนี้ ดังที่กล่าวไปเบื้องต้น ข้อเสนอ 55 เพิ่มรายได้จากภาษีของรัฐ รายได้ที่สูงขึ้นกว่าเดิมบังคับให้มีการจ่ายหนี้และการสำรองเงินทุน จำนวนที่แน่นอนของรัฐต้องใช้ในการบรรเทาหนี้ของรัฐและเพิ่มการสำรองเงินทุนขึ้นอยู่กับรายได้

ได้จากผลกำไร ซึ่งยากจะทำนาย ในปีตลาดหุ้นอยู่ในช่วงขาลง ข้อเสนอ 55 สามารถเพิ่มการจ่ายหนี้และการฝากรายได้ถึง \$60 ล้าน หรือมากกว่า ในปีตลาดหุ้นอยู่ในช่วงขาขึ้น ข้อเสนอ 55 สามารถเพิ่มการจ่ายหนี้และการฝากรายได้ถึง \$1.5 พันล้าน หรือมากกว่า

ดูเว็บไซต์ <http://www.sos.ca.gov/measure-contributions> สำหรับรายชื่อกิจกรรมการที่ตั้งขึ้นเริ่มแรกเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ <http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html> เพื่อดูรายชื่อผู้สนับสนุน 10 อันดับแรกของคณะกรรมการ

55

รูปที่ 3

ผลทางการเงินของข้อเสนอ 55

เพิ่มรายรับจากภาษีเงินได้	ระหว่าง \$4 พันล้านถึง \$9 พันล้าน (ตามค่าเงินเหรียญสหรัฐปี 2016) ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจและตลาดหุ้น
เพิ่มงบประมาณให้โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน	ประมาณครึ่งหนึ่งของรายรับได้จากมาตรการ
เพิ่มงบประมาณ Medi-Cal	ระหว่าง \$0 ถึง \$2 พันล้านต่อปี ขึ้นกับการตัดสินใจและประมาณการโดยที่ปรึกษาหลักด้านงบประมาณของผู้ว่าการรัฐ
เพิ่มทุนสำรองงบประมาณและการจ่ายหนี้	ระหว่าง \$60 ล้านถึงประมาณ \$1.5 พันล้านต่อปี (ตามค่าเงินเหรียญสหรัฐปี 2016) ขึ้นกับตลาดหุ้นเป็นหลัก

เศรษฐกิจดีและตลาดหุ้นอยู่ในช่วงขาขึ้น มาตรการนี้จะเพิ่มรายได้ประมาณ \$9 พันล้าน ต่อปี ในปีส่วนใหญ่ จำนวนรายรับที่เพิ่มขึ้นโดยมาตรการนี้จะอยู่ระหว่างเงินจำนวนนี้ (จำนวนนี้คิดเป็นเงินดอลลาร์ในปัจจุบันและอาจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป)

การศึกษา

การเพิ่มขึ้นในการใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา รายได้จากภาษีของรัฐที่เพิ่มขึ้น โดยทั่วไปจะส่งผลในการเพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา จำนวนเงินที่แน่นอนของรัฐต้องจ่ายให้โรงเรียนและวิทยาลัยชุมชนในอนาคตขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการซึ่งยากจะทำนาย การตั้ง